

5. Peti tožbeni razlog: s sklepom naj bi bila med drugim kršena člen 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013⁽⁴⁾ in zahteva izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju, ker naj bi se v njem za tožečo stranko uporabil relativni multiplikator za kazalnik IPS. Razlikovanje med institucijami na ravni kazalnika IPS naj bi bilo zaradi vseobsegajočega zaščitnega učinka IPS v nasprotju s shemo in samovoljno.
6. Šesti tožbeni razlog: s členi 6, 7 in 9 Delegirane uredbe (EU) 2015/63 in Prilogo I k tej uredbi naj bi bili kršeni nadrejeni predpisi, med drugim ker naj bi kršili zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju, načelo sorazmernosti in zahtevo celovitega upoštevanja dejanskega stanja.
7. Sedmi tožbeni razlog: s sklepom naj bi bila kršena svoboda gospodarske pobude tožeče stranke iz člena 16 Listine in načelo sorazmernosti, ker naj uporabljeni multiplikatorji za prilagoditev tveganjem ne bi bili v skladu z nadpovprečno dobrim profilom tveganja tožeče stranke.
8. Osmi tožbeni razlog: s sklepom naj bi bili kršeni člena 16 in 20 Listine ter načelo sorazmernosti in pravica do dobrega upravljanja, in sicer zaradi očitnih napak, ki naj bi jih storila tožena stranka pri uporabi različnih polj proste presoje.
9. Deveti tožbeni razlog: člen 20(1), prvi in drugi stavek, Delegirane uredbe naj bi kršil člen 103(7) Direktive 2014/59/EU⁽⁵⁾ in zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

⁽²⁾ Uredba št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).

Tožba, vložena 28. junija 2022 – Bayerische Landesbank/EOR

(Zadeva T-397/22)

(2022/C 380/11)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Bayerische Landesbank (München, Nemčija) (zastopnika: H. Berger in M. Weber, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Enotnega odbora za reševanje z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2022 (SRB/ES/2022/18), vključno s prilogami, razglasi za nič en v delu, v katerem se izpodbijani sklep, vključno s prilogo I, prilogo II in prilogo III, nanaša na prispevek tožeče stranke,

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožeča stranka podredno, če bi Splošno sodišče ugotovilo, da izpodbijani sklep pravno ne obstaja, ker je tožena stranka uporabila napačen uradni jezik, in ničnostna tožba zato zaradi neobstoja predmeta ne bi bila dopustna, predlaga, naj se,

— ugotovi, da izpodbijani sklep pravno ne obstaja;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom, navedenim v zadevi T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg/EOR.

Tožba, vložena 28. junija 2022 – Deutsche Bank/EOR

(Zadeva T-398/22)

(2022/C 380/12)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Deutsche Bank AG (Frankfurt na Majni, Nemčija) (Zastopnika: H. Berger in M. Weber, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Enotnega odbora za reševanje z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2022 (SRB/ES/2022/18), vključno s prilogami, razglasi za ničen v delu, v katerem se izpodbijani sklep, vključno s prilogo I, prilogo II in prilogo III, nanaša na prispevek tožeče stranke,
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: s sklepom naj bi bili kršeni obveznost obrazložitve iz člena 296(2) PDEU in člena 41(1) in (2) (c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ter temeljna pravica do učinkovitega sodnega varstva iz člena 47(1) Listine, ker naj bi vseboval številne pomanjkljivosti pri obrazložitvi, zlasti v zvezi s tem, kako je tožena stranka uporabila različna zakonska polja proste presoje, ker naj v njem ne bi bili razkriti podatki o preostalih institucijah in ker naj bi bil sodni preizkus sklepa praktično nemogoč.
2. Drugi tožbeni razlog: s sklepom naj bi se kršil člen 4 Izvedbene uredbe (EU) 2015/81 ⁽¹⁾ v povezavi s členoma 69 in 70 Uredbe (EU) št. 806/2014 ⁽²⁾ ter členi 16, 17, 41 in 53 Listine, v delu v katerem je tožena stranka letne pragove žepkov za leto 2022 določila na 14 253 573 821,46 EUR; podredno naj bi se s členoma 69 in 70 Uredbe (EU) št. 806/2014 kršilo nadrejeno pravo.
3. Tretji tožbeni razlog: s členi 6, 7 in 9 Delegirane uredbe (EU) 2015/63 ⁽³⁾ in Prilogo I k tej uredbi naj bi bili kršeni nadrejeni predpisi, med drugim ker naj bi kršili zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju, načelo sorazmernosti in zahtevo po celovitem upoštevanju dejanskega stanja.